

Flygtningenævnet stadfæstede i foråret 2014 Udlændingestyrelsen afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Somalia. Indrejst i 2012.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører efter hendes oplysninger hovedklanen Darod, underklanen [klannavn A], og er muslim af trosretning fra [bynavn A], Somalia. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter at blive efterstræbt af al-Shabaab og sin tidligere ægtefælle [A]. Til støtte herfor har ansøgeren oplyst, at hendes tidligere ægtefælle var meget voldelig overfor hende, og at han stod bag en episode i 2010, hvor tre personer opsøgte hendes bopæl og skød og dræbte hendes nye ægtefælle, [B]. Der blev i den forbindelse også åbnet ild mod ansøgeren, og hun blev såret i benet. Ansøgeren forlod efterfølgende stedet. Under sit ophold i Danmark har hun fået at vide, at [A] har slået hendes ægtefælle, [C], og moder ihjel, og at denne ægtefælle sammen med angiveligt al-Shabaab fortsat opsøger hendes tidligere bopæl.

Flygtningenævnet finder, at ansøgerens forklaring om den del af hendes asylmotiv, der vedrører den første ægtefælles og al-Shabaabs forfølgelse af hende, fremstår som usandsynlig og konstrueret til lejligheden. Det forekommer således usandsynligt, at ægtefællen først mere end 10 år efter skilsmissen opsøgte ansøgeren og slog hendes nye ægtefælle ihjel og sårede ansøgeren, ligesom det forekommer usandsynligt, at ansøgerens ægtefælle i samarbejde med al-Shabaab fortsat dagligt efterstræber ansøgeren. Flygtningenævnet kan derfor ikke lægge denne del af ansøgerens forklaring til grund.

Uanset om Flygtningenævnet måtte lægge ansøgerens forklaring om, at de skader, som hun har forklaret om, hidrører fra dels vold udøvet af hendes første ægtefælle for mere end 13 år siden, dels et overfald, hvor hendes anden ægtefælle blev slået ihjel, og hun selv blev såret, til grund, finder Flygtningenævnet, at disse episoder ikke isoleret set kan føre til, at ansøgeren meddeles asyl.

Herefter, og da de generelt dårlige og usikre forhold i [bynavn A] efter de seneste baggrundsoplysninger ikke i sig selv kan føre til asyl, har ansøgeren ikke sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Somalia vil være i konkret og individuel risiko for forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Der er efter det anførte ikke grundlag for at udsætte sagen med henblik på at få foretaget en torturundersøgelse af ansøgeren.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”